

Fra LaRouche-bevægelsen 11. nov. 2014: APEC lod ikke Obama rejse sig fra nederlaget – det skal vi heller ikke!

En uge efter, at hans »politiske impeachment« blev effektueret af de amerikanske vælgere, tildelte lederne ved det vigtige, årlige APEC-møde Barack Obama en uvæsentlig rolle. Det var et topmøde, hvis hovedinitiativer inden for udvikling og infrastruktur – den nye Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den endnu nyere »Silkevejsfond«, Frihandelsområdet for Asien og Stillehavsområdet (FTAAP) – Obama forsøgte at forhindre. Det mislykkedes, og han fik hverken »beskyttelse« eller et »skub opad« fra det styrtdyk, som han havde kurs mod under valget. Amerikanerne må, på samme måde, handle på deres modvilje mod Obama og hans politik på valgtidspunktet.

BRIKS-dynamikkens, og især Kinas, dominans over udviklingen på topmødet var ikke til at tage fejl af. Rusland og Kina underskrev endnu en betydningsfuld aftale om konstruktion af pipelines og levering af naturgas til Kina over de næste 30 år; de lancerede også udviklingen af en række dæmninger på floden Amur i Sibirien til vandkraft og oversvømmelseskontrol. Kina annoncerede en finansieringsplatform for den »Nye Silkevejsfond« til investering i infrastruktur, som Kina initierede med en kapital på 40 mia. dollars; præsident Xi Jinping skønnede, at Kina ville tredoble raten af sine »udgående kapitalinvesteringer« i løbet af resten af indeværende årti, i alt en investering i andre nationers udvikling på 1,25 billion dollars efter hans skøn. Sydkorea og Kina indgik en aftale om frihandel, som fjernede 90 % af told

og afgifter hen over de næste 20 år. Australien annoncerede, at det ville indgå en frihandelsaftale i Kina i næste uge; Thailand sagde, at de støttede Kinas foreslåede FTAAP; Indonesien indikerede, at det ville gå med i AIIB med 22 andre lande. Kinas Xi Jinping og Japans Shinzo Abe afholdt et bilateralt topmøde, som var afgørende for at bryde isen for at udbedre de fjendtlige relationer mellem dem i de seneste adskillige år. Filippinernes præsident NoyNoy Aquino udbad sig et møde med præsident Xi for at sikre, at Kina også ville investere i projekter i Filippinerne. Chile gjorde det klart, at det ikke ville tillade nogen som helst afbrydelse af sin store og voksende handel med Kina inden for industri og landbrug.

På APEC-mødet lykkedes det ikke Obama at gøre ret meget andet end at annoncere flere visa til USA for kinesiske besøgende – gennem en »eksekutiv ordre«, naturligvis.

Det imperiale/finansielle London og deres tynde mand Obama havde antaget, at de, mod denne internationale BRIKS-udviklings- og vækstdynamik, kunne bruge nationale fjendtligheder og rivaliseringer; mellem Japan og Kina, de forudgående uoverensstemmelser om grænser og økonomi mellem Kina og Indien, rivaliseringer mellem Brasilien og Argentina osv. »Nationalisme«, der tjener hvad? En Trans-Pacific Partnership (TPP) handelsaftale, som ville give de største, overnationale/imperiale selskaber og banker overnational kontrol over nationers politik!

BRIKS-dynamikken går op over nationalistiske betragtninger til en højere standard for suveræne nationer, som sætter gensidig økonomisk vækst og udvikling for hele den menneskelige art som sit mål. Dette er også det, som plejede at være »det Amerikanske Systems« trosbekendelse.

Hjemme i Amerika fyger der små gnister af stenen fra sidste uges Obama-valgknuser. Endnu to senatorer, den mest aggressive republikaneren Paul Rand, har erklæret, at Obamas krigspolitik

for Irak/Syrien nu er en overtrædelse af Forfatningen og Resolutionen om Bemyndigelse til at erklære Krig, og at Kongressen ikke kan tolerere dette. Dernæst »vendte det Hvide Hus på en tallerken« og aflyste den udstationering af 1.500 soldater, som Obama netop havde meddelt, indtil Kongressen stemmer om det. Mange publikationer i mandags havde afsløringer/angreb på Obamas Hvide Hus' 'Svengali[1]', Valerie Jarrett, og krævede hendes afgang.

Statsmanden Lyndon LaRouche sagde om det virkelige problem:

»Da Obama befandt sig i en nedadgående spiral i det meste af to uger, blev han tilsyneladende skubbet tilbage til en lederskabsposition ... Hvis han ikke smides ud af embedet meget snart, så er de objektive omstændigheder ... at USA vil krakke ... Obama må dumpes. Hvis han ikke dumpes, så er det i høj grad tvivlsomt, om dit liv, og din nation, har en eksistens.«

[1] Svengali er en fiktiv karakter i George du Mauriers roman fra 1895 *Trilby*. Ordet 'Svengali' er kommet til at henvise til en person, der med ond hensigt dominerer, manipulerer og styrer en skabende person.